

Geldi Asımın Nesli

"Mehmed Ragif" kimliğindeki ismiydi.
Ona bu isim ebcet hesabıyla verildi.
Annesi "Akif'im" diye seslendiğinden,
Artık ona hep "Mehmet Akif" denildi.

Elbet bir gün vatanın kurtulacağına,
Düşman işgalinin durdurulacağına,
Şüphesiz daha çocukken bile emindi,
İleride çok büyük bir şair olacağına.

Şiddetli bir muhalifiydi istibdatın.
Ne bir partinin tarafıydı ne bir zatın.
Baş yazarıydı Sırat-ı Müstakim'in,
Sonraki adıyla Sebilü'r Reşad'ın.

Karakterine uygun değildi sanat için sanat,
Halkını düşünmesiye tek işlediği kabahat,
Zamanının en iyisi olmasa nasıl yazılabilirdi,
"Çanakkale Şehitlerine", "Bülbül" ve "Safahat".

Bu şiirlerle yetinmedi İstiklal Marşı'nı yazdı.
Hayattayken parası yok denecek kadar azdı.
Birincilik ödülü beş yüz lirayı bağışladı çünkü,
Bir "Vatan Şairi" maddiyata asla takılmazdı!

Cemaate vermiş olduğu her hutbesinde,
"İstiklâl" konusu hutbesinin merkezinde.
O atmosfere şahitlik etmek isteyen,
Herkes okuyabilir: "Fatih Kürsüsünde".

Ezberledi altı ayda, oldu Kur'an hafızı.
Millî mücadelenin vazgeçilmez yıldızı!
Zor zamanlarda çok zor işleri göğüsledi,
Sonunda ne İngiliz'i kaldı ne Fransız'ı!

Görüştü son kez milletvekilleriyle.
İstifa etti Mısır'a gitmek niyetiyle.
Yıllar sonra Türkiye'ye geldi tekrar,
Hastalığına iyi gelir düşüncesiyle.

Yirminci yüzyılın soğuk bir aralığında,
Yine doğduğu yerde, yine İstanbul'da,
Hakk'ın rahmeti onu kucaklayacaktı,
Ve sayısız hayran bırakacaktı arkasında.

Geldi Asım'ın nesli, işte! Burada duruyoruz.
İmkânsız denilen şeylerin hayalini kuruyoruz.
Bu şanlı milletin bir bireyi olduğumuz için,
Her vakit Allah'a şükranlarımızı sunuyoruz.

Ağustos 2021